

melse med, hvad der sædvanligt antages at gælde i Handelsforhold.

I § 34, 2det. Stykke fastsættes som nærmere Betingelse for Salgets Lovlighed, at Kommissionæren, inden Salg finder Sted, saavidt muligt med rimeligt Varsel skal afkræve Kommittenten Betaling under Tilkendegivelse af, at Godset vil blive solgt, hvis Betaling ikke erlægges, hvorhos der gives Regler om Salgsmaaden. I første Henseende ere alle tre Lovudkast i Realiteten overensstemmende. Derimod foreligger der Forskelligheder med Hensyn til Reglerne om den Fremgangsmaade, der skal følges ved Salget. Disse Forskelligheder mellem Udkastene ere ganske de samme som i Købelovens § 34, jfr. ogsaa §§ 25 og 30, om Sælgerens Salg af Genstande, som Køberen ikke vil modtage. Det svenske Udkast foreskriver Salg ved offentlig Auktion. Efter de danske og norske Udkast kan i Overensstemmelse med hidtil gældende dansk Ret Salg lovligt foretages ogsaa paa anden Maade, og de anvise kun Kommissionæren Salgsmaader, der bringe ham paa den sikre Side overfor Indsigelser fra Kommittenten mod den opnaaede Pris. I denne Henseende henviser det norske Udkastalene til Auktionsalg, medens det danske henviser til Auktionsalg eller Salg ved autoriseret Mægler paa samme Maade som efter den danske Købelovs § 34, jfr. §§ 25 og 30. At give Salg ved den offentlige Kursnotering paa Børsen samme Virkning med Hensyn til Afskæring af Indsigelser mod den opnaaede Pris har man fundet overvejende betænkeligt.

§ 35.

Naar Kommissionæren har solgt Godset i Henhold til Hvervet, bør den ved Salget erhvervede Fordringsret mod Køberen træde i Godsets Sted som Genstand for Kommissionærens Sikkerhedsret. I § 35 bestemmes det følgelig, at Salgskommissionæren, naar han har solgt Godset, kan raade over Fordringen mod Køberen ved Salg eller paa anden Maade, forsaavidt det er fornødent til Fyldestgørelse af de Fordringer paa Kommittenten, for hvilke han

vilde have haft Panteret i Godset, hvis dette havde været i hans Besiddelse. Det kunde synes naturligt at udtrykke dette ved at tillægge Kommissionæren Panteret i Fordringen i Stedet for i Godset. Naar Reglen ikke er bleven udtrykt paa denne Maade, kommer det af, at der i denne Udtryksmaade kunde indlægges, at Fordringen tilhørte Kommittenten, en Sætning, som man, se nærmere Bemærkningerne til § 57, ikke har ønsket at give Udtryk i Loven. I Affattelsen af § 35 og i dens Forbindelse med § 34 ligger, at Beføjelsen til at raade over Fordringen i Henhold til § 35 forudsætter, at de i § 34, 1ste Stykke angivne Betingelser for Salgsretten ere tilstede. Men ifølge § 60 tilkommer der iøvrigt Kommissionæren Beføjelse til at gøre Fordringen gældende mod Køberen, selv om disse Betingelser ikke er tilstede.

Forsaavidt Godset er solgt mod kontant Betaling, eller Betaling senere er indgaet for det, har Kommissionæren Modregningsret i Købesummen, ikke blot for de i §§ 31 og 32 nævnte Fordringer, men ogsaa for andre Fordringer paa Kommittenten. Dette, der følger af almindeligt anerkendte Retsregler, har man ikke anset det nødvendigt at udtale i Loven.

§ 36.

Det er tvivlsomt, om Indkøbskommissionæren efter gældende Ret til Sikkerhed for Fordringer paa Kommittenten har Panteret, d. v. s. Sikkerhedsret med Salgsbeføjelse, i det indkøbte Gods. Det har almindeligt været antaget, at der kun tilkommer ham en lovbestemt Tilbageholdelsesret efter de for saadan Ret i Almindelighed gældende Regler. En Forskel i Retsstillingen mellem Salgskommissionær og Indkøbskommissionær synes i og for sig ikke ubegrundet; det indkøbte Gods er jo ikke, som det i Salgskommission givne, bestemt til Salg. Imidlertid har der dog i den senere Tids Retspraksis vist sig Tilbøjelighed til, i Lighed med Salgskommissionæren, at tillægge Indkøbskommissionæren Panteret, i alt Fald i indkøbte Penge-